

SCHIRILLA IVÁN JÁNOS, DR.

1906. augusztus 17. Budapest

1929. március 22-én avatták jogi doktorrá Budapesten, és hét év múlva, 1936. március 31-én tette le az egységes bírói s ügyvédi vizsgát.

1929. április 6.–október 23. között dr. Sándor László budapesti ügyvédnél volt ügyvédjelölt. Bíróági pályafutásának első állomása a Monori Járásbíróságon volt, ahol 1929. október 19-én nevezték ki joggyakornokká. A Pestvidéki Törvényszékhez helyezték át 1934. március 24-én, majd jegyzőként folytatta munkáját 1937. június 30-ától. A Budapesti Ítéltáblánál 1938. június 2-ától tanácsjegyzőként működött.

Ügyészi tevékenysége 1939. április 1-jén indult, először az Egri Ügyészségnél, majd 1941. október 9-étől a Pestvidéki Ügyészségnél folytatta hivatását. 1946. január 1-jével a Pestvidéki Államügyészséghez nevezték ki, majd a Budapesti Főállamügyészséghez került fő- és államügyészi helyettesé 1948. május 15-én. Tovább emelkedett a ranglétrán, és 1950. december 28-ától a Budapesti Államügyészség alelnöke lett, majd fordult a kocka, s áthelyezték 1951. szeptember 22-én a Pest Megyei Államügyészséghez. 1951. április 1-jétől a Legfőbb Államügyészséghez beosztott pesti megyei államügyész volt. Közvádoló kinevezést kapott Dabas székhellyel 1952. június 3-tól. Munkaviszonyát 1953. június 15-én megszüntették, és ezután jogászként, illetve statisztikusként dolgozott a Bélapátfalvai Cement- és Mészműnél (1953. szeptember–november), illetve a Zsámbéki Műanyagipari Vállalatnál (1954. március 30.–1957. március 22.).

Az Elnöki Tanács 1957. március 19-ei határozatával legfelsőbb bírósági bíróvá választotta, ahol működését március 27-én megkezdte. Előadó bírója volt a gyorsított büntetőügyekben ítélező II. tanácsnak. 1962. júniusi minősítésében olvasható, hogy „kinevezése után kisebb jelentőségű, de nagy számban előfordult ellenforradalmi ügyek mellett főleg az ellenforradalom alatt és azt követően a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett igen sok bonyolult és nehéz megítélésű, többször üzérkedéssel párosult ügyet intézett. Helyettesként többször vezetett tanácsot.” A Legfőbb Bíróság elnöke munkája alól 1976. szeptember 30-ával mentette fel. 1976. december 31-ével nyugállományba vonult.

IRODALOM

Zinner Tibor: Utak és tévutak. A XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In Bódiné Dr. Beliznai Kinga: *A Kúria és elnökei III.* HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 223–225.